

PEFC-Norge

Retningslinjer om avgrensning av skogbruksplanlegging med miljøregistrering – sertifiseringskrav

Bakgrunn

I løpet av 2016 har det i enkelte planprosjekter blitt tatt opp en problemstilling knyttet til avgrensning av areal med skogbruksplan med miljøregistrering på enkelteiendommer. Enkelte skogeiere ønsker å avgrense arealet med skogbruksplan og miljøregistreringen til de deler av eiendom de anser som relevant. Problemstillingen er i stor grad knyttet opp til hvordan sertifikatholder skal holde rede på hvilke deler av eiendommen som oppfyller krav etter PEFC skogstandard og hva som må gjøres dersom skogeier senere ønsker aktivitet i områder som er utelatt fra skogbruksplanleggingen med miljøregistrering. Under følger avklaring fra PEFC.

Generelt om arealavgrensning ved miljøregistreringen

Ved innføringen av miljøregistrering i skog (MiS) ble registreringsarbeidet innrettet primært mot eldre skog (hkl. 4 og 5), og fortrinnsvis i områder der det drives aktivt skogbruk. Dette var et grep for å hindre at skogeier ble pålagt unødvendig store kostnader, samtidig som man fanget opp områder hvor det var størst sannsynlighet for å finne miljøkvaliteter, i områder som kunne være aktuelle for hogst.

Hvem fatter beslutning om innhold og omfang av skogbruksplan?

Det er skogeier som må ta avgjørelsen om innhold og omfang av skogbruksplan med miljøregistreringer jf. § 6 i forskrift om tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistrering og tilhørende rundskriv.

PEFC eller sertifikatholder har ikke grunnlag for å pålegge skogeier å gjennomføre skogbruksplanlegging med miljøregistreringer på et større areal enn det skogeier selv ønsker. Sertifikatholder er derimot forpliktet til å ikke kjøpe virke fra hogst som ikke følger Norsk PEFC Skogstandard herunder kravpunkt 21 Nøkkelbiotoper. Her vil PEFC i samarbeid med Landbruksdirektoratet få på plass en løsning i Kilden som gjør det enkelt for sertifikatholder å ha oversikt over hvilket areal som har kartlegging som oppfyller skogstandardens krav.

Hva må til for å kunne gjennomføre hogst og skogbrukstiltak på de deler av eiendommen som ikke tidligere er vurdert ved MiS- registrering

Dersom skogeier som følge av endret tilgjengelighet eller andre forhold ønsker å gjennomføre skogbrukstiltak på arealer som ved siste skogbruksplan ikke ble vurdert som aktuelt å drive og derfor ikke er en del av skogeiers skogbruksplan med miljøregistrering, må det gjennomføres en tilleggskartlegging av livsmiljøer etter MiS- metodikken.

En tilleggskartlegging av livsmiljøer på arealer utenom den ordinære skogbruksplanleggingen med miljøregistrering må følge kravpunkt 21 - Etablering og forvaltning av nøkkelbiotoper.

Dvs. at:

1. Metoden Miljøregistrering i Skog (MiS) skal brukes ved kartlegging av livsmiljøer og utvelgelse av nye nøkkelbiotoper.
2. Ved kartlegging av livsmiljøer og utvelgelse av nøkkelbiotoper skal det benyttes skogbiologisk kompetanse godkjent av sertifikatholder.
3. Nøkkelbiotoper skal kartfestes på eiendommer større enn 100 dekar produktivt, økonomisk drivbart areal.
4. Nøkkelbiotopene skal dokumenteres i skogbruksplan eller miljøoversikt.
5. Nøkkelbiotopene skal rapporteres til databasen Kilden.

Føre var metoden kan ikke benyttes

Føre var, er en metode som jf. kravpunkt 21 er forbeholdt følgende eiendommer/ situasjoner:

1. På eiendommer med mindre enn 100 dekar produktiv, økonomisk drivbart areal, skal det ved planlegging av hogst og skogbrukstiltak brukes føre-var rutine for å klargjøre om det finnes livsmiljøer etter MiS-instruksen.
2. Dersom det foreligger plan om områdetakst med miljøregistrering i nær framtid kan det gis dispensasjon til å utføre kartleggingen når det skjer. I slike tilfeller brukes føre-var rutinen*.

* Dersom det foreligger plan om miljøregistrering for eiendommer som ikke tidligere har fått tilbud om dette.

PEFC - merknader til praktisering

Det forutsettes at man ved slik kartlegging legger seg på inngangsverdier og en utvelgelse som hensyntar inngangsverdier for livsmiljøregistrering og den grensen man har lagt seg på ved utvelgelse av nøkkelbiotoper ved siste miljøregistrering/revisjon. Dette bør skje på en måte som ivaretar livsmiljøenes komplementaritet.

Registrerte livsmiljøer som ut i fra inngangsverdier og «miljøkvalitet» havner i grenseland for hva som ville vært avsatt ved siste miljøregistrering/revisjon skal registreres og avsettes som nøkkelbiotoper (etter pkt. 1-5). Dette inntil man ev. gjør en ny helhetlig vurdering (revisjon).

Denne typen registrering av livsmiljøer og kartfesting av nøkkelbiotoper vil, etter vår vurdering, ofte bli langt dyrere for skogeier og potensielt båndlegge større andel av aktuelle arealer for skogbrukstiltak enn om registreringene foretas i forbindelse med et skogbruksplanprosjekt. Muligheten for «etterregistrering» av MiS vil sådan ikke være et insitamant for skogeier til å redusere arealet som skal registreres/ vurderes i skogbruksplanlegging med miljøregistreringen. Muligheten

for etterregistrering er ment for å ikke legge uhensiktsmessige begrensninger på skogbruksaktivitet som blir aktuell som følge av for eksempel endret tilgjengelighet.

Det er også viktig å påpeke at skogeier ved å velge MiS-registrering på hele eiendommen får et større utvalg til utvalgsprosessen, og med det større mulighet til å hindre uhensiktsmessig båndlegging av arealer som er aktuelle for skogbrukstiltak.

Sertifikatholder bør veilede skogeier om dette, slik at skogeier ut fra en totalvurdering kan fatte de rette beslutningene for den langsiktige forvaltningen av sin skogeiendom.